

REGULAMENTUL (UE) 2019/1240 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 20 iunie 2019
privind crearea unei rețele de ofițeri de legătură în materie de imigrație
(reformare)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 74 și articolul 79 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 377/2004 al Consiliului ⁽²⁾ a fost modificat în mod substanțial. Întrucât se impun noi modificări, este necesar, din motive de claritate, să se procedeze la reformarea respectivului regulament.
- (2) Creșterea accentuată a fluxurilor migratorii mixte în 2015 și 2016 a pus sub presiune sistemele de migrație, azil și gestionare a frontierelor. Acest fapt reprezintă o provocare pentru Uniune și statele membre, evidențiind necesitatea de a consolida politica Uniunii în domeniul migrației pentru a formula un răspuns european coordonat și eficient.
- (3) Obiectivul politicii Uniunii în domeniul migrației este de a înlocui fluxurile migratorii ilegale și necontrolate cu căi sigure și bine gestionate, printr-o abordare cuprinzătoare având scopul să asigure, în toate etapele, gestionarea eficientă a fluxurilor migratorii, în conformitate cu capitolul 2 din titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).
- (4) Respectarea drepturilor omului este un principiu fundamental al Uniunii. Uniunea și-a asumat angajamentul de a proteja drepturile omului și libertățile fundamentale ale tuturor migranților, indiferent de statutul lor în ceea ce privește migrația, în deplină conformitate cu dreptul internațional. Prin urmare, măsurile luate de ofițerii de legătură în materie de imigrație atunci când pun în aplicare prezentul regulament, în special în cazurile care implică persoane vulnerabile, ar trebui să respecte drepturile fundamentale în conformitate cu dispozițiile relevante de drept internațional și de drept al Uniunii, inclusiv cu articolele 2 și 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), și cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 16 aprilie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 14 iunie 2019.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 377/2004 al Consiliului din 19 februarie 2004 privind crearea unei rețele de ofițeri de legătură în materie de imigrație (JO L 64, 2.3.2004, p. 1).

- (5) Pentru a se asigura eficacitatea punerii în aplicare a tuturor aspectelor politicilor Uniunii în domeniul imigrației, ar trebui să continue dialogul consistent și cooperarea cu principalele țări terțe de origine și de tranzit ale migranților și ale solicitanților de protecție internațională. O astfel de cooperare, în conformitate cu abordarea globală stabilită în Agenda europeană privind migrația, ar trebui să prevadă o mai bună gestionare a imigrației, inclusiv a plecărilor și returnărilor, să sprijine capacitatea de a colecta și comunica informații, inclusiv cu privire la accesul solicitanților la protecție internațională și, dacă este posibil și relevant, cu privire la reintegrare, precum și să prevină și să combată imigrația ilegală, traficul de migranți și traficul de persoane.
- (6) Instrumentele de protecție includ măsurile cuprinse în Abordarea globală în materie de migrație și mobilitate (AGMM). Strategiile și canalele de imigrație legală între Uniune și țările terțe ar trebui să includă și migrația forței de muncă, vizele pentru studenți și reintegrarea familiei, fără a aduce atingere competențelor naționale ale statelor membre.
- (7) Având în vedere cererea tot mai mare de analize și informații pentru a sprijini elaborarea de politici bazate pe date concrete și răspunsurile operaționale, este necesar ca ofițerii de legătură în materie de imigrație să se asigure că observațiile și cunoștințele lor contribuie pe deplin la elaborarea unui tablou situațional cuprinzător privind țările terțe.
- (8) Informațiile privind componența fluxurilor migratorii ar trebui să includă, dacă este posibil și relevant, informații privind vârsta declarată a migranților, profilul de gen și familia și privind minorii neînsoțiți.
- (9) Trimiterea actualilor ofițeri de legătură europeni în materie de migrație în principalele țări terțe de origine și de tranzit, astfel cum s-a solicitat în concluziile reuniunii extraordinare a șefilor de stat și de guvern din 23 aprilie 2015, a reprezentat un prim pas către consolidarea implicării alături de țările terțe privind chestiunile referitoare la migrație și intensificarea cooperării cu ofițerii de legătură în materie de imigrație trimiși de statele membre. Pe baza acestei experiențe, ar trebui să se prevadă trimiterea pe termen mai lung de către Comisie a ofițerilor de legătură în materie de imigrație în țările terțe pentru a sprijini elaborarea și punerea în aplicare a acțiunii Uniunii în domeniul migrației, precum și pentru a maximiza impactul acestei acțiuni.
- (10) Obiectivul prezentului regulament este de a asigura o mai bună coordonare și de a optimiza utilizarea rețelei ofițerilor de legătură trimiși în țările terțe de autoritățile competente ale statelor membre, inclusiv de autoritățile de aplicare a legii, atunci când este cazul, precum și de Comisie și de agențiile Uniunii pentru a răspunde cu mai multă eficacitate la prioritățile Uniunii privind prevenirea și combaterea imigrației ilegale și a criminalității transfrontaliere conexe, cum ar fi traficul de migranți și traficul de persoane, facilitând returnarea, readmisia și activitățile de reintegrare în condiții de demnitate și eficiență, contribuind la gestionarea integrată a frontierelor externe ale Uniunii, precum și sprijinind gestionarea imigrației legale, inclusiv în domeniul protecției internaționale, relocării și măsurilor de integrare anterioare plecării întreprinse de statele membre și de Uniune. Această coordonare ar trebui să respecte întru totul lanțul de comandă și liniile de raportare existente între ofițerii de legătură în materie de imigrație și autoritățile lor de trimitere, precum și între ofițerii de legătură.
- (11) Pornind de la Regulamentul (CE) nr. 377/2004, prezentul regulament vizează să asigure faptul că ofițerii de legătură în materie de imigrație contribuie mai bine la funcționarea unei rețele europene a ofițerilor de legătură în materie de imigrație, în primul rând prin instituirea unui mecanism prin care statele membre, Comisia și agențiile Uniunii să poată coordona mai sistematic sarcinile și rolurile ofițerilor lor de legătură trimiși în țări terțe.

- (12) Ținând seama de faptul că ofițerii de legătură care se ocupă de aspecte legate de migrație sunt trimiși de către autorități competente diferite și că mandatul și sarcinile lor se pot suprapune, ar trebui să se depună eforturile necesare pentru a consolida cooperarea între ofițerii care își desfășoară activitatea în aceeași țară terță sau în aceeași regiune. În cazul în care ofițerii de legătură în materie de imigrație sunt trimiși de către Comisie sau de către agențiile Uniunii în cadrul misiunilor diplomatice ale Uniunii într-o țară terță, aceștia ar trebui să faciliteze și să sprijine rețeaua ofițerilor de legătură în materie de imigrație în respectiva țară terță. Dacă este cazul, aceste rețele pot fi extinse la ofițerii de legătură trimiși de alte țări decât statele membre.
- (13) Instituirea unui mecanism solid care să asigure o mai bună coordonare și cooperare a tuturor ofițerilor de legătură care se ocupă de aspecte privind migrația în cadrul îndatoririlor care le revin este esențială pentru a reduce la minimum lacunele în materie de informații și suprapunerea activităților și pentru a maximiza capacitățile și eficacitatea operaționale. Un comitet director ar trebui să ofere orientări în conformitate cu prioritățile în materie de politică ale Uniunii, ținând seama de relațiile externe ale Uniunii, și ar trebui ca acestuia să i se acorde competențele necesare, în special pentru a adopta programele de lucru bienale pentru activitățile rețelilor ofițerilor de legătură în materie de imigrație, pentru a agree acțiunile ad-hoc specifice ale ofițerilor de legătură prin care să se abordeze priorități și nevoi emergente care nu sunt deja acoperite de programul de lucru bienal, pentru a alocă resurse activităților agreeate și pentru a răspunde de executarea acestora. Atribuțiile comitetului director și ale facilitatorilor rețelilor de ofițeri de legătură în materie de imigrație nu ar trebui să aducă atingere competenței autorităților de trimitere în ceea ce privește atribuirea de sarcini ofițerilor lor de legătură în materie de imigrație. Atunci când își îndeplinește sarcinile, comitetul director ar trebui să țină seama de diversitatea rețelilor de ofițeri de legătură în materie de imigrație, precum și de opiniile statelor membre celor mai vizate în ceea ce privește relațiile cu anumite țări terțe.
- (14) Ar trebui să se stabilească și să actualizeze cu regularitate de către comitetul director o listă cu ofițerii de legătură în materie de imigrație trimiși în țările terțe. Lista ar trebui să conțină informații referitoare la locația, componența și activitățile diferitelor rețele, inclusiv datele de contact și rezumatul îndatoririlor ofițerilor de legătură în materie de imigrație trimiși.
- (15) Ar trebui să se promoveze trimiterea în comun de ofițeri de legătură pentru a consolida cooperarea operațională și comunicarea de informații între statele membre, precum și pentru a răspunde nevoilor la nivelul Uniunii, astfel cum sunt definite de comitetul director. Trimiterea în comun, de cel puțin două state membre, ar trebui să fie sprijinită prin fonduri ale Uniunii care să încurajeze implicarea și să furnizeze valoare adăugată pentru toate statele membre.
- (16) Ar trebui să se adopte dispoziții speciale privind o acțiune mai amplă de consolidare a capacităților Uniunii pentru ofițerii de legătură în materie de imigrație. O astfel de consolidare a capacităților ar trebui să includă elaborarea, în cooperare cu agențiile relevante ale Uniunii, a unor programe comune de bază și a unor cursuri de formare anterioare trimiterii, inclusiv în privința drepturilor fundamentale, și întărirea capacității operaționale a rețelilor ofițerilor de legătură în materie de imigrație. Programele respective nu ar trebui să fie obligatorii și ar trebui să vină în completarea programelor naționale instituite de autoritățile de trimitere.
- (17) Rețelele ofițerilor de legătură în materie de imigrație ar trebui să evite suprapunerea cu activitatea agențiilor Uniunii și a altor instrumente sau structuri ale Uniunii, inclusiv a grupurilor locale de cooperare Schengen, și ar trebui să aducă o valoare adăugată rezultatelor pe care le obțin deja din perspectiva colectării și a schimbului de informații în domeniul imigrației, în special prin concentrarea asupra aspectelor operaționale. Respectiv rețele ar trebui să îndeplinească rolul de facilitatori și furnizori de informații din țările terțe pentru a sprijini agențiile Uniunii în îndeplinirea funcțiilor și sarcinilor care le revin, în special în cazul în care agențiile Uniunii nu au stabilit încă relații de cooperare cu țările terțe. În acest sens, ar trebui să se stabilească o cooperare mai strânsă între rețelele ofițerilor de legătură în materie de imigrație și agențiile relevante ale Uniunii. Ofițerii de legătură în materie de imigrație ar trebui să fie întotdeauna conștienți de faptul că acțiunile lor ar putea avea consecințe asupra operațiunilor și reputației rețelilor locale și regionale de ofițeri de legătură în materie de imigrație. Aceștia ar trebui să acționeze în consecință atunci când își îndeplinesc sarcinile.

- (18) Autoritățile statelor membre ar trebui să se asigure, dacă este cazul și în conformitate cu dreptul Uniunii și cu cel național, că informațiile obținute de ofițerii de legătură trimiși în alte state membre și produsele de analiză strategică și operațională ale agențiilor Uniunii în legătură cu imigrația ilegală, returnarea și reintegrarea în condiții de demnitate și eficacitate, criminalitatea transfrontalieră sau protecția internațională și relocarea ajung efectiv la ofițerii de legătură în materie de imigrație în țările terțe și că informațiile furnizate de ofițerii de legătură în materie de imigrație sunt transmise agențiilor relevante ale Uniunii, în special Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și Biroului European de Sprijin pentru Azil (BESA), în limita domeniului de aplicare al cadrelor lor juridice.
- (19) Pentru a se asigura utilizarea optimă a informațiilor colectate de rețelele ofițerilor de legătură în materie de imigrație, aceste informații ar trebui să fie disponibile prin intermediul unei platforme online securizate pentru schimbul de informații, în conformitate cu legislația aplicabilă privind protecția datelor.
- (20) Informațiile colectate de ofițerii de legătură în materie de imigrație ar trebui să sprijine punerea în aplicare tehnică și operațională a gestionării integrate europene a frontierelor prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/1624 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ și să contribuie la dezvoltarea și întreținerea sistemelor naționale de supraveghere a frontierelor, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1052/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾.
- (21) Ar trebui să fie posibil să se utilizeze resursele disponibile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 515/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾ pentru a sprijini activitățile unei rețele europene a ofițerilor de legătură în materie de imigrație, precum și pentru a urmări trimiterea în comun de ofițeri de legătură în materie de imigrație de către statele membre.
- (22) Orice prelucrare a datelor cu caracter personal, inclusiv transferul acestora, de către statele membre în cadrul prezentului regulament ar trebui să se efectueze în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾. Comisia și agențiile Uniunii ar trebui să se aplice Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾ atunci când prelucreză date cu caracter personal.
- (23) Prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul prezentului regulament ar trebui să se efectueze în scopul de a acorda asistență resortisanților țărilor terțe care fac obiectul returnării, de a facilita relocarea persoanelor care au nevoie de protecție internațională și de a pune în aplicare măsurile Uniunii și cele naționale în ceea ce privește admisia în scopul migrației legale și prevenirea și combaterea imigrației ilegale, a traficului de migranți și a traficului de ființe umane. Prin urmare, este necesar un cadru juridic care să recunoască rolul ofițerilor de legătură în materie de imigrație în acest context.

⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2016/1624 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2016 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de modificare a Regulamentului (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 863/2007 al Parlamentului European și al Consiliului, a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului și a Deciziei 2005/267/CE a Consiliului (JO L 251, 16.9.2016, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1052/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de instituire a Sistemului european de supraveghere a frontierelor (Eurosur) (JO L 295, 6.11.2013, p. 11).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 515/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 de instituire, în cadrul Fondului pentru securitate internă, a instrumentului de sprijin financiar pentru frontiere externe și vize și de abrogare a Deciziei nr. 574/2007/CE (JO L 150, 20.5.2014, p. 143).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

- (24) Ofițerii de legătură în materie de imigrație trebuie să prelucreză datele cu caracter personal pentru a facilita punerea în aplicare corespunzătoare a procedurilor de returnare, reușita executării deciziilor de returnare și, dacă este relevant și posibil, reintegrarea. Adesea, țările terțe de returnare nu fac obiectul deciziilor privind caracterul adecvat adoptate de Comisie în temeiul articolului 45 din Regulamentul (UE) 2016/679 și nu au încheiat un acord de readmisie cu Uniunea sau nu intenționează să încheie un astfel de acord sau să prevadă în alt mod garanții adecvate în sensul articolului 46 din Regulamentul (UE) 2016/679. În pofida eforturilor intense depuse de Uniune în cadrul cooperării cu principalele țări de origine ale resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală care fac obiectul unei obligații de returnare, nu este întotdeauna posibil să se asigure faptul că aceste țări terțe îndeplinesc în mod sistematic obligația stabilită de dreptul internațional de readmitere a propriilor resortisanți. Prin urmare, acordurile de readmisie încheiate sau în curs de negociere de către Uniune sau de către statele membre, care prevăd garanții adecvate pentru transferul de date către țările terțe în temeiul articolului 46 din Regulamentul (UE) 2016/679, se referă la un număr limitat de astfel de țări terțe. În situația în care nu există astfel de acorduri, datele cu caracter personal ar trebui să fie transferate de către ofițerii de legătură în materie de imigrație în scopul efectuării operațiunilor de returnare ale Uniunii, în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 49 din Regulamentul (UE) 2016/679.
- (25) Ca o excepție de la cerința unei decizii privind caracterul adecvat sau a unor garanții corespunzătoare, transferul de date cu caracter personal către autoritățile țărilor terțe în temeiul prezentului regulament ar trebui să se permită în vederea aplicării politicii Uniunii în materie de returnare. Prin urmare, ofițerii de legătură în materie de imigrație ar trebui să poată utiliza derogarea prevăzută la articolul 49 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) 2016/679, cu condiția respectării articolului respectiv în scopul prezentului regulament, și anume pentru returnarea efectivă și în condiții de demnitate a resortisanților țărilor terțe care nu îndeplinesc, sau nu mai îndeplinesc condițiile de intrare, de ședere sau de rezidență în statele membre, în conformitate cu Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁸⁾.
- (26) În interesul persoanelor vizate, ofițerii de legătură în materie de imigrație ar trebui să poată prelucra datele cu caracter personal ale persoanelor care au nevoie de protecție internațională, ale persoanelor care fac obiectul relocării și ale persoanelor care doresc să migreze în mod legal în Uniune pentru a confirma identitatea și cetățenia acestora. Ofițerii de legătură în materie de imigrație își desfășoară activitatea într-un context în care este probabil să obțină informații importante cu privire la activitățile organizațiilor criminale implicate în traficul de migranți și traficul de persoane. Prin urmare, aceștia ar trebui să aibă și posibilitatea de a comunica date cu caracter personal prelucrate în cursul exercitării atribuțiilor lor autorităților de aplicare a legii și în cadrul rețelelor de ofițeri de legătură în materie de imigrație, cu condiția ca datele cu caracter personal în cauză să fie necesare pentru prevenirea și combaterea migrației ilegale, sau pentru prevenirea, cercetarea, depistarea și urmărirea penală a traficului de migranți sau a traficului de persoane.
- (27) Obiectivul prezentului regulament este optimizarea utilizării rețelei ofițerilor de legătură în materie de imigrație trimiși de statele membre, Comisie și de agențiile Uniunii în țările terțe, pentru a pune în aplicare cu mai multă eficacitate prioritățile Uniunii, respectând totodată competențele naționale ale statelor membre. Aceste priorități ale Uniunii includ asigurarea unei mai bune gestionări a migrației, în vederea înlocuirii fluxurilor migratorii ilegale cu căi sigure și bine gestionate, printr-o abordare cuprinzătoare care să includă toate aspectele migrației, inclusiv prevenirea și combaterea traficului de migranți, a traficului de ființe umane și a migrației ilegale. Alte priorități ale Uniunii sunt facilitarea returnării, a readmisiei și a reintegrării efective și în condiții de demnitate, contribuind la gestionarea integrată a frontierelor externe ale Uniunii, și sprijinirea gestionării migrației legale sau a regimurilor de protecție internațională. Întrucât obiectivul prezentului regulament nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele sale în Uniune, acesta poate fi realizat mai bine prin coordonarea la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.

⁽⁸⁾ Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, 24.12.2008, p. 98).

- (28) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen⁽⁹⁾ care se află sub incidența domeniului menționat la articolul 1 punctele A și E din Decizia 1999/437/CE a Consiliului⁽¹⁰⁾.
- (29) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen⁽¹¹⁾, care se află sub incidența domeniului menționat la articolul 1 punctele A și E din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/149/JAI a Consiliului⁽¹²⁾.
- (30) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen⁽¹³⁾, care se află sub incidența domeniului menționat la articolul 1 punctele A și E din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului⁽¹⁴⁾.
- (31) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică. Deoarece prezentul regulament constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la data la care Consiliul decide cu privire la prezentul regulament dacă îl va pune în aplicare în legislația sa națională.
- (32) La 1 octombrie 2018, în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) din Protocolul nr. 19 privind acquis-ul Schengen integrat în cadrul Uniunii Europene, anexat la TUE și la TFUE, Regatul Unit a notificat Consiliului intenția sa de a nu participa la adoptarea prezentului regulament. În conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din respectivul protocol, Comisia a prezentat, la 31 ianuarie 2019, o propunere de decizie a Consiliului privind notificarea intenției Regatului Unit de a nu mai participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen incluse în Regulamentul (CE) nr. 377/2004. Pe această bază, Consiliul a decis la 18 februarie 2019⁽¹⁵⁾ că, de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, Decizia 2000/365/CE a Consiliului⁽¹⁶⁾ și punctul 6 din anexa I la Decizia 2004/926/CE a Consiliului⁽¹⁷⁾ încetează să se aplice Regatului Unit în ceea ce privește Regulamentul (CE) nr. 377/2004, precum și orice alte modificări la acesta.

⁽⁹⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁽¹⁰⁾ Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

⁽¹¹⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

⁽¹²⁾ Decizia 2008/149/JAI a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 50).

⁽¹³⁾ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

⁽¹⁴⁾ Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

⁽¹⁵⁾ Decizia (UE) 2019/304 a Consiliului din 18 februarie 2019 privind notificarea dorinței Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a nu mai participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen incluse în Regulamentul (CE) nr. 377/2004 al Consiliului privind crearea unei rețele de ofițeri de legătură în materie de imigrație (JO L 51, 22.2.2019, p. 7).

⁽¹⁶⁾ Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 131, 1.6.2000, p. 43).

⁽¹⁷⁾ Decizia 2004/926/CE a Consiliului din 22 decembrie 2004 privind punerea în aplicare a unor părți din acquis-ul Schengen de către Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (JO L 395, 31.12.2004, p. 70).

- (33) Irlanda participă la prezentul regulament în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Protocolul nr. 19 și cu articolul 6 alineatul (2) din Decizia 2002/192/CE a Consiliului ⁽¹⁸⁾.
- (34) Participarea Irlandei la prezentul regulament în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Decizia 2002/192/CE se referă la competența Uniunii de a lua măsuri în vederea dezvoltării dispozițiilor acquis-ului Schengen în domeniul combaterii organizării imigrației ilegale la care participă Irlanda.
- (35) Prezentul regulament reprezintă un act întemeiat pe acquis-ul Schengen sau care se raportează la acesta în alt mod, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Actul de aderare din 2003, al articolului 4 alineatul (1) din Actul de aderare din 2005 și, respectiv, al articolului 4 alineatul (1) din Actul de aderare din 2011,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament stabilește norme pentru consolidarea cooperării și coordonării între ofițerii de legătură în materie de imigrație trimiși în țările terțe de statele membre, de Comisie și de agențiile Uniunii, prin crearea unei rețele europene a ofițerilor de legătură în materie de imigrație.

(2) Prezentul regulament nu aduce atingere responsabilității autorităților statelor membre, a Comisiei și a agențiilor Uniunii pentru deținerea domeniului de aplicare și a atribuirii sarcinilor și a liniilor de raportare a ofițerilor lor de legătură în materie de imigrație și nici sarcinilor ofițerilor de legătură în materie de imigrație potrivit competențelor lor în temeiul dreptului, politicilor sau procedurilor Uniunii și al dreptului intern și al politicilor și procedurilor naționale, sau în temeiul acordurilor speciale încheiate cu țara gazdă sau cu organizațiile internaționale.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „ofițer de legătură în materie de imigrație” înseamnă un ofițer de legătură desemnat și trimis în străinătate de autoritățile competente ale unui stat membru, de Comisie sau de o agenție a Uniunii, în conformitate cu temeiul juridic corespunzător, care se ocupă de aspecte legate de imigrație, chiar și atunci când această misiune reprezintă doar o parte din sarcinile ofițerului de legătură;
2. „trimis în străinătate” înseamnă trimis într-o țară terță, pentru o perioadă de timp rezonabilă care trebuie să fie stabilită de autoritatea responsabilă, în cadrul uneia dintre următoarele:

(a) o misiune diplomatică a unui stat membru;

⁽¹⁸⁾ Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

- (b) autoritățile competente ale unei țări terțe;
  - (c) o organizație internațională;
  - (d) o misiune diplomatică a Uniunii;
3. „date cu caracter personal” înseamnă date cu caracter personal, astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2016/679;
4. „returnare” înseamnă returnare, astfel cum este definită la articolul 3 punctul 3 din Directiva 2008/115/CE.

Articolul 3

Sarcinile ofițerilor de legătură în materie de imigrație

- (1) Ofițerii de legătură în materie de imigrație își îndeplinesc sarcinile în cadrul responsabilităților lor stabilite de autoritățile de trimitere și în conformitate cu dispozițiile, inclusiv cele privind protecția datelor cu caracter personal, stabilite în dreptul Uniunii și în legislația națională, precum și în acordurile și înțelegerile încheiate cu țări terțe sau cu organizații internaționale.
- (2) Ofițerii de legătură în materie de imigrație își îndeplinesc sarcinile în conformitate cu drepturile fundamentale, ca principii generale ale dreptului Uniunii și ale dreptului internațional, inclusiv cu obligațiile legate de drepturile omului. Ofițerii acordă o atenție deosebită persoanelor vulnerabile și țin seama de dimensiunea de gen a fluxurilor migratorii.
- (3) Fiecare autoritate de trimitere se asigură că ofițerii de legătură în materie de imigrație stabilesc și mențin contacte directe cu autoritățile competente ale țărilor terțe, inclusiv, atunci când este cazul, cu autoritățile locale și cu orice organizație relevantă care își desfășoară activitatea în țara terță, inclusiv cu organizațiile internaționale, în special pentru a pune în aplicare prezentul regulament.
- (4) Ofițerii de legătură în materie de imigrație colectează informații care urmează să fie utilizate la nivel operațional, la nivel strategic, sau la ambele niveluri. Informațiile colectate în temeiul prezentului alineat se colectează în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) și nu conțin date cu caracter personal, fără a aduce atingere articolul 10 alineatul (2). Informațiile respective includ în special următoarele aspecte:
- (a) gestionarea europeană integrată a frontierelor externe, în vederea unei gestionări eficiente a migrației;
  - (b) fluxurile migratorii care provin din țara terță sau o tranzitează, inclusiv, dacă este posibil și relevant, componența fluxurilor migratorii și destinația preconizată a migranților;
  - (c) rutele utilizate de fluxurile migratorii care provin din țara terță sau o tranzitează pentru a ajunge pe teritoriul statelor membre;

- (d) existența, activitățile și modurile de operare ale organizațiilor criminale implicate în introducerea ilegală de migranți și traficul de persoane de-a lungul rutelor de migrație;
  - (e) incidentele și evenimentele care au potențialul de a fi sau de a cauza noi evoluții a fluxurilor migratorii;
  - (f) metodele utilizate pentru contrafacerea sau falsificarea actelor de identitate și a documentelor de călătorie;
  - (g) mijloacele de sprijinire a autorităților țărilor terțe pentru a preveni fluxurile de migrație ilegală care provin din teritoriile lor sau le tranzitează;
  - (h) măsurile anterioare plecării disponibile pentru imigranți în țara de origine sau în țările terțe gazdă care sprijină integrarea cu succes la sosirea legală în statele membre;
  - (i) căile și mijloacele de facilitare a returnării, a readmisiei și a reintegrării;
  - (j) accesul efectiv la protecția acordată de țara terță respectivă, inclusiv pentru persoanele vulnerabile;
  - (k) strategiile și canalele actuale și posibile viitoare de imigrație legală între Uniune și țările terțe, luând în considerare competențele și nevoile pieței muncii din statele membre, precum și relocarea și alte instrumente de protecție;
  - (l) capacitatea, capabilitatea, strategiile politice, legislația și practicile juridice ale țărilor terțe și ale părților interesate,, inclusiv, dacă este posibil și relevant, privind centrele de primire și de detenție și condițiile din acestea, după cum sunt relevante pentru aspectele menționate la literele (a)-(k).
- (5) Ofițerii de legătură în materie de imigrație se coordonează între ei și cu părțile interesate relevante cu privire la punerea la dispoziția autorităților și altor părți interesate din țările terțe a activităților de consolidarea capacităților.
- (6) Ofițerii de legătură în materie de imigrație pot să acorde asistență, ținând seama de cunoștințele de specialitate și formarea lor, în ceea ce privește:
- (a) stabilirea identității și cetățeniei resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală și facilitarea returnării acestora în conformitate cu Directiva 2008/115/CE, precum și în ceea ce privește reintegrarea, dacă este relevant și posibil;
  - (b) confirmarea identității persoanelor care au nevoie de protecție internațională în scopul facilitării relocării acestora în Uniune, inclusiv oferindu-le, dacă este posibil, informații și sprijin adecvat înainte de plecare;
  - (c) confirmarea identității și facilitarea punerii în aplicare a măsurilor Uniunii și a celor naționale referitoare la admitia imigranților legali;

- (d) comunicarea de informații obținute în exercitarea atribuțiilor lor în cadrul rețelelor de ofițeri de legătură în materie de imigrație și cu autoritățile competente ale statelor membre, inclusiv autoritățile de aplicare a legii, pentru a preveni și a depista imigrația ilegală și pentru a combate traficul de migranți și traficul de ființe umane.

Articolul 4

Notificarea trimiterii de ofițeri de legătură în materie de imigrație

- (1) Statele membre, Comisia și agențiile Uniunii informează comitetul director instituit în temeiul articolului 7 cu privire la planurile lor de trimitere de ofițeri de legătură în materie de imigrație și la trimiterile efectuate, descriind îndatoririle ofițerilor și precizând durata trimiterii lor.

Rapoartele de activitate menționate la articolul 8 alineatul (2) litera (c) includ o prezentare generală a trimiterilor ofițerilor de legătură în materie de imigrație.

- (2) Informațiile menționate la alineatul (1) sunt puse la dispoziție pe platforma online securizată pentru schimbul de informații prevăzută la articolul 9.

Articolul 5

Crearea rețelelor locale sau regionale de ofițeri de legătură în materie de imigrație

- (1) Ofițerii de legătură în materie de imigrație trimiși în aceleași țări sau regiuni constituie rețele locale sau regionale de cooperare și cooperează, atunci când este cazul, cu ofițerii de legătură trimiși de alte țări decât statele membre. În special, în cadrul rețelelor respective, în conformitate cu articolul 1 alineatul (2), ofițerii de legătură în materie de imigrație:

- (a) se întâlnesc la intervale regulate și ori de câte ori este necesar;
- (b) fac schimb de informații și de experiență practică, în special în cadrul reuniunilor și prin intermediul platformei online securizate pentru schimbul de informații prevăzută la articolul 9;
- (c) fac schimb de informații, atunci când este cazul, referitoare la experiența în ceea ce privește accesul la protecție internațională;
- (d) coordonează pozițiile care urmează să fie adoptate în contactele cu transportatorii comerciali, după caz;
- (e) participă la cursuri de formare comune specializate, după caz, inclusiv cu privire la drepturile fundamentale, traficul de persoane, traficul de migranți, fraudarea documentelor și accesul la protecție internațională în țări terțe;
- (f) organizează ședințe de informare și cursuri de formare pentru membrii corpului diplomatic și consular din cadrul misiunilor statelor membre din țara terță, după caz;

(g) adoptă abordări comune în ceea ce privește metodele de colectare și raportare a informațiilor strategice relevante, inclusiv analizele de risc;

(h) stabilesc contacte periodice cu rețele similare din țara terță și din țările terțe vecine, după caz.

(2) Ofițerii de legătură în materie de imigrație trimiși de Comisie facilitează și sprijină rețelele prevăzute la alineatul (1). În locațiile în care Comisia nu trimite ofițeri de legătură în materie de imigrație, ofițerii de legătură în materie de imigrație trimiși de agențiile Uniunii facilitează și sprijină rețelele prevăzute la alineatul (1). În locațiile în care nici Comisia, nici agențiile Uniunii nu trimit ofițeri de legătură în materie de imigrație, rețeaua este facilitată de către un ofițer de legătură în materie de imigrație care a fost desemnat de membrii rețelei.

(3) Comitetul director este notificat, fără întârzieri nejustificate, cu privire la numirea facilitatorului rețelei desemnat sau la faptul că nu a fost desemnat niciun facilitator.

Articolul 6

Trimiterea în comun de ofițeri de legătură în materie de imigrație

(1) Statele membre pot conveni bilateral sau multilateral ca ofițerii de legătură în materie de imigrație trimiși într-o țară terță sau pe lângă o organizație internațională de către un stat membru să urmărească și interesele unuia sau mai multor state membre.

(2) De asemenea, statele membre pot conveni ca ofițerii lor de legătură în materie de imigrație să partajeze anumite sarcini între ei, în funcție de competența și formarea lor.

(3) În cazul în care două sau mai multe state membre trimit în comun un ofițer de legătură în materie de imigrație, respectivele state membre pot primi sprijin financiar din partea Uniunii în temeiul Regulamentului (UE) nr. 515/2014.

Articolul 7

Comitetul director

(1) Se instituie un comitet director pentru o rețea europeană a ofițerilor de legătură în materie de imigrație.

(2) Comitetul director este alcătuit din câte un reprezentant al fiecărui stat membru, doi reprezentanți ai Comisiei, un reprezentant al Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, un reprezentant al Europol și un reprezentant al BESA. În acest scop, fiecare stat membru numește un membru al comitetului director, precum și un supleant care va reprezenta membrul în caz de absență. Membrii comitetului director sunt numiți în special pe baza experienței și a cunoștințelor lor de specialitate relevante în gestionarea rețelelor de ofițeri de legătură.

(3) Țările asociate la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen participă în cadrul comitetului director și numesc fiecare câte un reprezentant drept membru fără drept de vot. Reprezentanții își pot exprima punctele de vedere cu privire la toate aspectele discutate și toate deciziile luate de comitetul director.

Atunci când ia decizii în chestiuni relevante pentru ofițerii de legătură în materie de imigrație trimiși de țările asociate la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, comitetul director ține seama în mod corespunzător de punctele de vedere exprimate de reprezentanții țărilor respective.

(4) Experții și reprezentanții autorităților naționale, ai organizațiilor internaționale și ai instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor relevante ale Uniunii care nu sunt membri ai comitetului director pot fi invitați de acesta să participe la reuniunile sale în calitate de observatori.

(5) Comitetul director poate organiza reuniuni comune cu alte rețele sau organizații.

(6) Un reprezentant al Comisiei exercită funcția de președinte al comitetului director. Președintele:

(a) asigură continuitatea activității comitetului director și organizează activitatea acestuia, inclusiv sprijinind elaborarea programului de lucru bienal și a raportului bienal privind activitățile;

(b) consiliază comitetul director pentru ca activitățile colective convenite să fie coerente și coordonate cu instrumentele și structurile relevante ale Uniunii și să reflecte prioritățile Uniunii în domeniul migrației;

(c) convoacă ședințele comitetului director.

Pentru a realiza obiectivele comitetului director, președintele este asistat de un secretariat.

(7) Comitetul director se întrunește de cel puțin două ori pe an.

(8) Comitetul director adoptă decizii cu majoritatea absolută a membrilor săi cu drept de vot.

(9) Deciziile adoptate de comitetul director sunt comunicate ofițerilor de legătură în materie de imigrație de către autoritățile de trimitere respective.

Articolul 8

Sarcinile comitetului director

(1) Comitetul director își stabilește regulamentul de procedură pe baza unei propuneri a președintelui, în termen de trei luni de la prima sa reuniune. Regulamentul de procedură stabilește detaliile modalităților de votare. Regulamentul de procedură precizează, în special, condițiile în care un membru poate acționa în numele altui membru, precum și cerințele privind cvorumul.

(2) Având în vedere prioritățile Uniunii în materie de imigrație și în limitele sarcinilor ofițerilor de legătură în materie de imigrație, astfel cum sunt definite în prezentul regulament și în conformitate cu articolul 1 alineatul (2), comitetul director efectuează următoarele activități, pe baza unei perspective de ansamblu asupra situației și pe baza analizelor furnizate de agențiile relevante ale Uniunii:

- (a) stabilește prioritățile și planifică activitățile, adoptând un program de lucru bienal și indicând resursele necesare pentru a sprijini respectivele activități;
- (b) examinează regulat realizarea activităților sale pentru a propune, dacă este cazul, modificări în programul de lucru bienal, și în ceea ce privește numirea facilitatorilor rețelei și progresele realizate de rețelele ofițerilor de legătură în materie de imigrație în cadrul cooperării lor cu autoritățile competente din țările terțe;
- (c) adoptă raportul de activitate bienal, inclusiv prezentarea generală menționată la articolul 4 alineatul (1) paragraful al doilea, care trebuie pregătit de președintele comitetului director;
- (d) actualizează, înainte de fiecare reuniune a comitetului director, lista ofițerilor de legătură în materie de imigrație trimiși;
- (e) identifică locurile unde nu au fost trimiși ofițeri de legătură în materie de imigrație și evidențiază posibilitățile pentru trimiterea de astfel de ofițeri.

Comitetul director transmite documentele menționate la literele (a) și (c) din primul paragraf al prezentului alineat Parlamentului European.

(3) Având în vedere nevoile operaționale ale Uniunii în domeniul imigrației și în cadrul domeniului de aplicare al sarcinilor ofițerilor de legătură în materie de imigrație, astfel cum sunt definite în prezentul regulament și în conformitate cu articolul 1 alineatul (2), comitetul director efectuează următoarele activități:

- (a) aprobă acțiunile ad-hoc ale rețelelor ofițerilor de legătură în materie de imigrație;
- (b) monitorizează disponibilitatea informațiilor în rândul ofițerilor de legătură în materie de imigrație și în cadrul agențiilor Uniunii și formulează recomandări pentru întreprinderea acțiunilor necesare, dacă este cazul;
- (c) sprijină dezvoltarea competențelor ofițerilor de legătură în materie de imigrație, inclusiv prin elaborarea unor programe comune de bază suplimentare și neobligatorii, formarea anterioară trimiterii, orientări privind respectarea drepturilor fundamentale în activitățile lor, cu un accent special asupra persoanelor vulnerabile, precum și prin organizarea de seminare comune privind subiectele prevăzute la articolul 3 alineatul (4), luând în considerare instrumentele de formare dezvoltate de agențiile relevante ale Uniunii sau de alte organizații internaționale;

(d) se asigură că se efectuează schimburi de informații prin intermediul platformei online securizate pentru schimbul de informații prevăzută la articolul 9.

(4) Pentru efectuarea activităților prevăzute la alineatele (2) și (3), statele membre pot primi sprijin financiar din partea Uniunii în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 515/2014.

Articolul 9

Platforma pentru schimbul de informații

(1) În scopul îndeplinirii sarcinilor lor respective, ofițerii de legătură în materie de imigrație, membrii comitetului director și facilitatorii rețelei menționați la articolul 5 alineatul (2) se asigură că toate informațiile și statisticile relevante sunt încărcate și transmise prin intermediul unei platforme online securizate pentru schimbul de informații. Platforma respectivă este instituită de Comisie în acord cu comitetul director și întreținută de Comisie.

Nicio informație operațională de aplicare a legii cu un caracter strict confidențial nu poate fi transmisă prin intermediul platformei online securizate pentru schimbul de informații.

(2) Informațiile transmise prin intermediul platformei online securizate pentru schimbul de informații includ cel puțin următoarele elemente:

(a) documente, rapoarte și produse analitice relevante, convenite de comitetul director în conformitate cu articolul 8 alineatele (2) și (3);

(b) programele de lucru bienale, rapoartele de activitate bienale și rezultatele activităților și ale sarcinilor ad-hoc ale rețelelor ofițerilor de legătură în materie de imigrație, astfel cum sunt prevăzute la articolul 8 alineatele (2) și (3);

(c) actualizări ale listei membrilor comitetului director;

(d) actualizări ale listei cu datele de contact ale ofițerilor de legătură în materie de imigrație trimiși în țări terțe, inclusiv numele, locul de trimitere și regiunea pentru care sunt responsabili, numerele de telefon și adresele de e-mail;

(e) alte documente relevante referitoare la activitățile și deciziile comitetului director.

(3) Cu excepția datelor menționate la alineatul (2) literele (c) și (d), informațiile transmise prin intermediul platformei online securizate pentru schimbul de informații nu conțin date cu caracter personal sau linkuri prin intermediul cărora astfel de date cu caracter personal sunt disponibile în mod direct sau indirect. Accesul la datele menționate la alineatul (2) literele (c) și (d) este permis doar ofițerilor de legătură în materie de imigrație, membrilor comitetului director și personalului autorizat corespunzător, în scopul punerii în aplicare a prezentului regulament.

(4) Parlamentul European are acces la anumite părți ale platformei online securizate pentru schimbul de informații, conform celor stabilite de comitetul director în regulamentul său de procedură și în conformitate cu normele și legislația aplicabilă la nivelul Uniunii și la nivel național.

Articolul 10

Prelucrarea datelor cu caracter personal

(1) Ofițerii de legătură în materie de imigrație își îndeplinesc sarcinile în conformitate cu normele privind protecția datelor cu caracter personal de la nivelul Uniunii sau de la nivel național, precum și cu astfel de norme cuprinse în acordurile internaționale încheiate cu țări terțe sau organizații internaționale.

(2) Ofițerii de legătură în materie de imigrație pot prelucra date cu caracter personal pentru îndeplinirea sarcinilor prevăzute la articolul 3 alineatul (6). Respectivele date cu caracter personal se șterg atunci când nu mai sunt necesare pentru scopurile pentru care au fost colectate sau prelucrate în alt mod în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679.

(3) Printre datele cu caracter personal prelucrate în temeiul alineatului (2) se pot număra și:

(a) datele biometrice sau biografice, atunci când este necesar, pentru a confirma identitatea și cetățenia resortisanților țărilor terțe în scopul returnării, inclusiv toate tipurile de documente care pot fi considerate probe sau dovezi *prima facie* ale cetățeniei;

(b) listele de pasageri pentru zborurile de returnare sau pentru alte modalități de transport către țările terțe;

(c) datele biometrice sau biografice necesare pentru a confirma identitatea și cetățenia resortisanților țărilor terțe în scopul admisiei pentru migrația legală;

(d) datele biometrice sau biografice necesare pentru a confirma identitatea și cetățenia resortisanților țărilor terțe care au nevoie de protecție internațională în scopul relocării;

(e) datele biometrice sau biografice, precum și alte date necesare pentru stabilirea identității unei persoane și pentru prevenirea și combaterea traficului de migranți și a traficului de persoane, precum și datele cu caracter personal referitoare la modurile de operare ale rețelelor infracționale, la mijloacele de transport utilizate, la implicarea intermediarilor și la fluxurile de capital.

Datele menționate la litera (e) din primul paragraf al prezentului alineat sunt prelucrate numai în scopul îndeplinirii sarcinilor menționate la articolul 3 alineatul (6) litera (d).

(4) Orice schimb de date cu caracter personal se limitează strict la ceea ce este necesar în scopul prezentului regulament.

(5) Transferurile de date cu caracter personal efectuate de ofițerii de legătură în materie de imigrație către țări terțe și organizații internaționale în temeiul prezentului articol se efectuează în conformitate cu capitolul V din Regulamentul (UE) 2016/679.

Articolul 11

Cooperarea consulară

Prezentul regulament nu aduce atingere dispozițiilor în materie de cooperare consulară la nivel local prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁹⁾.

Articolul 12

Raportare

(1) La cinci ani de la data adoptării prezentului regulament, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentului regulament.

(2) Statele membre și agențiile relevante ale Uniunii furnizează Comisiei informațiile necesare pentru elaborarea raportului privind aplicarea prezentului regulament.

Articolul 13

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 377/2004 se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 14

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles, 20 iunie 2019.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

G. CIAMBA

⁽¹⁹⁾ Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) (JO L 243, 15.9.2009, p. 1)

ANEXA I

Regulamentul abrogat și modificarea adusă acestuia

Regulamentul (CE) nr. 377/2004 al Consiliului	(JO L 64, 2.3.2004, p. 1)
Regulamentul (UE) nr. 493/2011 al Parlamentului European și al Consiliului	(JO L 141, 27.5.2011, p. 13)

ANEXA II

Tabel de corespondență

Regulamentul (CE) nr. 377/2004	Prezentul regulament
—	Articolul 1 alineatul (1)
—	Articolul 2 cuvintele introductive
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 2 punctul 1
Articolul 1 alineatul (2)	Articolul 2 punctul 1 ultima parte a frazei
Articolul 1 alineatul (3)	Articolul 2 punctul 2
Articolul 1 alineatul (4)	Articolul 1 alineatul (2)
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 3 alineatul (3)
Articolul 2 alineatul (2) cuvintele introductive	Articolul 3 alineatul (4) cuvintele introductive
Articolul 2 alineatul (2) prima liniuță	Articolul 3 alineatul (4) litera (b)
Articolul 2 alineatul (2) a doua liniuță	Articolul 3 alineatul (4) litera (c)
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 4 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 5 alineatul (1)
Articolul 5 alineatele (1) și (2)	Articolul 6 alineatele (1) și (2)
Articolul 7	Articolul 11
—	Anexa I
—	Anexa II